വെളിച്ചം റമദാൻ 2022

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

റമദാൻ 8

സൂറത്തുൽഖമർ

ആയത്ത് 1 മുതൽ 22 വരെ

GET IT ON Google Play

Velicham Online

velichamonline.islahiweb.org
velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്‌ലാഹി സെന്റർ

facebook.com/velichamsaudionline youtube.com/velichamsaudionline

سورة القمر

54. സൂറത്തുൽ ക്വമർ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 55 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 3

[45 ഉം 46 ഉം വചനങ്ങൾ മദനിയ്യ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടതാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്.]

വെള്ളിയാഴ്ചയും പെരുന്നാൾ ദിവസങ്ങളിലും പ്രസംഗത്തിൽ സൂ: ക്വാഫും ഈ സൂറത്തും നബിﷺ ഓതാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും അതിന് കാരണവും സൂ: ക്വാഫിന്റെ ആരംഭത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ٱقۡتَرَبَتِ ٱلسَّاعَةُ وَٱنشَقَّ ٱلۡقَمَرُ ۝١

(1) അന്ത്യസമയം അടുത്തുവന്നിരിക്കുന്നു; ചന്ദ്രൻ പിളരുകയും ചെയ്തു!

وَإِن يَرَوۡاْ ءَايَةً يُعۡرِضُواْ وَيَقُولُواْ سِحۡرٌ مُّسۡتَمِرٌّ ۝٢

(2) വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും കാണുന്നതായാൽ അവർ (അവഗണിച്ച്) തിരിഞ്ഞുകളയും; അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ജാലവിദ്യയാണ് എന്ന്.

وَكَذَّبُواْ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَهۡوَآءَهُمۡۚ وَكُلُّ أَمۡرٍ مُّسۡتَقِرٌّ ۝٣

(3) അവർ വ്യാജമാക്കുകയും, തങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എല്ലാ കാര്യവും (ഓരോ താവളത്തിൽ) ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നതാകുന്നു.

﴾1﴿ اَقْتَرَبَتِ സമീപിച്ചുവന്നു, അടുത്തുകൂടി ٱلسَّاعَةُ (അന്ത്യ) സമയം وَٱنشَقَّ പിള
രുകയും ചെയ്തു ٱلْقَمَرُ ചന്ദ്രൻ ﴾2﴿ وَإِن يَرَوْا۟ അവർ കാണുന്നതായാൽ, കണ്ടാലും
ءَايَةً വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും, ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം يُعْرِضُوا۟ അവർ തിരിഞ്ഞു (അവഗണിച്ചു)
കളയും وَيَقُولُوا۟ പറയുകയും ചെയ്യും سِحْرٌ ജാലവിദ്യ (ആഭിചാരം, മായം) ആകുന്നു
എന്ന് مُّسْتَمِرٌّ നിലനിൽക്കുന്ന, നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ﴾3﴿ وَكَذَّبُوا۟ അവർ വ്യാജ
മാക്കുകയും ചെയ്തു وَٱتَّبَعُوٓا۟ അവർ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു أَهْوَآءَهُمْ അവരുടെ
ഇച്ഛകളെ, മോഹങ്ങളെ وَكُلُّ أَمْرٍ എല്ലാ കാര്യവും مُّسْتَقِرٌّ സ്ഥിരപ്പെട്ടതാണ്, ഉറച്ച
താണ്

അന്ത്യസമയം ആസന്നമായിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ ജാഗ്രതയായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അല്ലാഹു കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഉണർത്തി. ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ അത് വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചുണർത്തുന്നു. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ജയാപജയങ്ങൾ അന്ത്യനാളിലാണല്ലോ സാക്ഷാൽകരിക്കപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അന്നത്തെ ദിവസം വിജയം ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുകയാണ് പ്രവാചകൻമാരുടെയും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും പ്രധാന ലക്ഷ്യം. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും– മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ മനുഷ്യന്റെ ഉത്ഭവത്തെയും പര്യവസാനത്തെയും സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ– വിശ്വസിക്കാത്തവരോട് ധാർമികമൂല്യങ്ങളും സദാചാരമാർഗങ്ങളും ഉപദേശിച്ചിട്ട് യാതൊരു ഫലവുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ക്വുർആനിൽ ഉടനീളം– മക്കീസൂറത്തുകളിൽ വിശേഷിച്ചും– ഈ രണ്ട് വിഷയത്തെപ്പറ്റി ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു ഉണർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും.

ലോകാവസാനം എപ്പോഴാണുണ്ടാവുക എന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. ഒരിക്കൽ അത് സംഭവിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമൊട്ടില്ലതാനും. കഴിഞ്ഞുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഓരോ നാഴികയും, ഓരോ വിനാഴികയും അതിന്റെ സമയം അടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വിദൂരമല്ലാത്ത ഭാവിയിൽ– അത് ഏതൊരു നിമിഷത്തിലും ആയേക്കും– അത് സംഭവിച്ചേക്കുമെന്നുള്ളതിന്റെ അടയാളങ്ങൾ പലതും വെളിപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അന്ത്യപ്രവാചകരായ നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ആഗമനം അവയിൽ മുഖ്യമായ ഒന്നത്രെ. രണ്ട് വിരലുകൾ ചേർത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ട് തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ഞാനും അന്ത്യസമയവും ഈ രണ്ട് വിരലുകൾ കണക്കെ ആയിക്കൊണ്ടാണ് എന്നെ നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. (അ; ബു; മു)

അന്ത്യസമയത്തിന്റെ സംഭവ്യതയും, ആസന്നതയും തെളിയിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യക്ഷദൃഷ്ടാന്തവും ഒരു അസാധാരണ സംഭവുമത്രെ നബി തിരുമേനിﷺ

യുടെ കാലത്ത് ചന്ദ്രൻ പിളർന്ന സംഭവം. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ സത്യതക്ക് അത് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത് കണ്ണിൽ കണ്ടിട്ട്പോലും സത്യ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ മുശ്‌രിക്കുകൾ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഏതൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും അത് ജാലവിദ്യയാണെന്ന് വിധി കൽപിച്ച് ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്ന അവരുടെ ആ പഴയ പതിവ് ഇവിടെയും ആവർത്തിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്. അവർ പറഞ്ഞു: അബൂകബ്ശഃയുടെ * മകൻ നിങ്ങളോട് ജാലവിദ്യ നടത്തിയിരിക്കുകയാണ്. (لقد سحركم ابن أبي كبشة)

سِحْرٌ مُسْتَمِر(നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജാലം) എന്ന വാക്കിന് രണ്ടുമൂന്ന് പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(1) ഇതുപോലെയുള്ള ജാലവിദ്യകൾ പലതും വളരെ മുമ്പ് മുതൽക്കേ നടപ്പുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നത്രെ ഇതും

(2) വളരെ ശക്തമായതും സാധാരണ ജാലവിദ്യകളെ വെല്ലുന്നതുമാണ്.

(3) നിലനിൽപില്ലാതെ വേഗമങ്ങ് നീങ്ങിപ്പോയേക്കുന്നതായിരിക്കും. ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് മുൻഗണന നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഓരോ കാര്യത്തിനും ഓരോ പര്യവസാനവും തീരുമാനവുമുണ്ട്. നന്മയാകട്ടെ, തിന്മയാകട്ടെ, രക്ഷയാകട്ടെ, ശിക്ഷയാകട്ടെ ഓരോന്നിനും അല്ലാഹു ഓരോ വ്യവസ്ഥയും ചിട്ടയും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത്രെ 3 -ാം വചനത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

ഹിജ്റഃയുടെ ഏതാണ്ട് അഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പാണ് ചന്ദ്രൻപിളർന്ന സംഭവം ഉണ്ടായത്. ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം, അഹ്മദ്, ഹാകിം, അബൂദാവൂദ്, ബൈഹക്വീ തിർമദി, ഇബ്നുജരീർ (റ) മുതലായ ഹദീഥുപണ്ഡിതൻമാരെല്ലാം വിവിധ മാർഗങ്ങളിൽകൂടി പ്രസ്തുത സംഭവം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അലീ, ഇബ്നുമസ്ഊദ്, അനസ്, ഇബ്നുഉമർ, ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, ഹുദൈഫഃ, ജുറയ്ജുബ്നുമുത്ഇം (رضي الله عنهم) മുതലായ സ്വഹാബികളിൽനിന്ന് അത് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ- ഇബ്നുകഥീർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ- നബിﷺയുടെ കാലത്ത് ചന്ദ്രൻ പിളർന്ന സംഭവം പ്രബലമായ നിരവധി ഹദീഥുകളാൽ സ്ഥാപിതമായതും, ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഹദീഥുപണ്ഡി

(*) നബിﷺയുടെ പോറ്റുമ്മയായ ഹലീമഃ (റ)യുടെ ഭർത്താവായിരുന്നു അബൂകബ്ശത്ത്. തിരുമേനിയെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടാണ് അബൂകബ്ശഃയുടെ മകൻ എന്ന് അവർ പറയുന്നത്.

തൻമാരും ഭിന്നാഭിപ്രായം കൂടാതെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. നബി ﷺയുടെ കാലത്ത് ഒരു രാത്രിയിൽ ചന്ദ്രൻ രണ്ടായിപിളർന്ന് മലയുടെ ഇരുഭാഗത്തുമായി കാണുകയുണ്ടായെന്നും, അതുകണ്ട മക്കാമുശ്‌രിക്കുകൾ അത് മുഹമ്മദിന്റെ ജാലവിദ്യയാണെന്ന് പറഞ്ഞുവെന്നുമാണ് ഹദീഥുകളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം. ചില ഹദീഥുകളിൽ പല ഭാഗത്തുനിന്നും വന്ന യാത്രക്കാരും അത് തങ്ങൾ കണ്ടതായി പ്രസ്താവിച്ചുവെന്നുംകൂടി വന്നിട്ടുണ്ട്.

ഭൗതികവാദികളും തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ അനുയായികളും ഇത്തരം സംഭവങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നാൽ, മുസ്‌ലിംകളിൽ ചുരുക്കം ചില ആളുകളും അവരെ അനുകരിച്ചുകാണുന്നത് അത്ഭുതമത്രെ. ഈ വചനത്തിൽ ചന്ദ്രൻ പിളർന്ന് (انشق القمر) എന്ന് ഭൂതകാലരൂപത്തിലാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് ഭാവിയിൽ വരാനിരിക്കുന്ന- അഥവാ ലോകാവസാനഘട്ടത്തിലെ സംഭവവികാസങ്ങളിൽപെട്ട- ഒരു സംഭവത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത് എന്നത്രെ അവരുടെ വാദം.ഭാവികാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ക്വുർആൻ ചിലപ്പോൾ ഭൂതകാലക്രിയ പ്രയോഗിക്കാറുണ്ടല്ലോ. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണ് ഈ വാക്യവും എന്ന് അവർ പറയുന്നു. പക്ഷേ,ഇവിടെ ചില സംഗതികൾ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ വാക്യത്തിന്റെ തൊട്ട്മുമ്പുള്ള വാക്യം اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ (അന്ത്യസമയം അടുത്തുവന്നിരിക്കുന്നു) എന്നാണല്ലോ. ഈ ക്രിയ- അക്ഷരത്തിലും അർത്ഥത്തിലും- ഭൂതകാലത്തെത്തന്നെ കുറിക്കുന്നതാണ്. ഇതിൽ തർക്കമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ആ നിലക്ക് അതോടു ചേർത്ത് പറയപ്പെട്ട ഈ ക്രിയയും അക്ഷരത്തിലെന്നപോലെ അർത്ഥത്തിലും ഭൂതകാലത്തെ കുറിക്കുന്നതാകുവാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യതയുള്ളത്. മാത്രമല്ല, ഒരു ക്രിയാരൂപത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം നൽകുന്നതിന് വല്ല തടസ്സവും ഉള്ളപ്പോൾ മാത്രമേ അതിന് മറ്റൊരർത്ഥം കൽപിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂവെന്ന് പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു പൊതു നിയമവുമാകുന്നു. ഇവിടെയാകട്ടെ, അങ്ങനെയൊരു തടസ്സമില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, ഭൂതകാലാർത്ഥംതന്നെ ആ ക്രിയക്ക് നല്കേണ്ടതാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന മതിയായ തെളിവുകളും ഉണ്ട്.അന്ത്യസമയം അടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതിന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിക്കൊണ്ടാണ് ചന്ദ്രന്റെ പിളർപ്പിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും കണ്ടാൽ അത് ജാലമാണെന്ന് പറഞ്ഞ് തിരിഞ്ഞുകളയലും വ്യാജമാക്കലും അവരുടെ പതിവാണ് (وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا الخ) എന്ന് അടുത്ത ആയത്തിൽ പറയുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്. അന്ത്യനാളിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമാണ് ഈ സംഭവമെങ്കിൽ, ഈ പ്രസ്താവനക്ക് ഇവിടെ വലിയ പ്രസക്തിയൊന്നും ഇല്ല. കാരണം, ക്വിയാമത്തുനാളിൽ ചന്ദ്രൻ പിളരുകപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ അത് ജാലവിദ്യയാണെന്ന് പറഞ്ഞ് തള്ളിക്കളയുവാനോ, വ്യാജമാക്കി ദേഹേച്ഛകളെ പിൻതുടരുവാനോ മനുഷ്യൻ ധൈര്യപ്പെടുമോ? അങ്ങനെ വല്ലവരും കരുതുന്നുവെങ്കിൽ അതിൽപരം മൗഢ്യം മറ്റെന്താണ്?! അല്ലാഹു പറയുന്നു: إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ (ആ സംഭവം സംഭവിച്ചാൽ അതിന്റെ സംഭവ്യതയെ കളവാക്കുന്ന ഒന്നും തന്നെയില്ല.) (56; 1, 2)

മറ്റൊരു സംഗതി: آيَة(ആയത്ത്) എന്ന പദത്തിന് ദൃഷ്ടാന്തം, തെളിവ്, അടയാളംഎന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥം. ക്വുർആനിൽ ഇ ൗ വാക്ക് പല ഉദ്ദേശ്യത്തിലും ഉപയോഗിച്ച് കാണാം. പ്രകൃതിദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, വേദവാക്യങ്ങൾ, ദൈവിക നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ, ചരിത്രപാഠങ്ങൾ മുതലായവയെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ഇത് സംബന്ധിച്ച് മുഖവുരയിൽ ചിലതെല്ലാം നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.) ക്വുർആനെക്കുറിച്ചും, നബിﷺയെക്കുറിച്ചും ജാലമെന്നും, ജാലക്കാരൻ എന്നും മുശ്രിക്കുകൾ പറയാറുണ്ടെങ്കിലും അത്തരം വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ജാലമെന്ന് അവർ പറഞ്ഞതായി കാണുന്നില്ല. പ്രവാചകൻമാരുടെ സത്യതക്ക് തെളിവായിട്ടുള്ളതും, മൂസാ നബി (അ)യുടെ വടിയും സ്വാലിഹു നബി (അ) യുടെ ഒട്ടകവുംപോലെയുള്ളതുമായ അസാധാരണ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആ പദം (ആയത്ത്) ക്വുർആനിൽ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള മറ്റൊരവസരം. ഈ ഇനത്തിൽപെട്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സത്യനിഷേധികൾ ജാലം (സിഹ്ർ) എന്ന് പറയാറുണ്ട്. ക്വുർആൻ പരിശോധിച്ചാൽ ഇത് വേഗം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. പ്രവാചകത്വത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും, ബലപ്പെടുത്തുന്നതിനും വേണ്ടിയാകുന്നു ഇത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നുവെന്നല്ലതെ, നബിമാരുടെ കഴിവിൽ പെട്ടതല്ല അവ. (ഇതിനെപ്പറ്റിയും നാം മുഖവുരയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.) മൂസാ നബി (അ)യുടെ വടി സർപ്പമായപ്പോൾ അവിശ്വാസികൾ അത് ജാലവിദ്യയാണെന്ന് പറയുകയുണ്ടായത് പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇതനുസരിച്ച് ചന്ദ്രന്റെ പിളർപ്പിനെത്തുടർന്ന് സത്യനിഷേധികൾ അത് ജാലമാണെന്ന് പറഞ്ഞ് തള്ളിക്കളഞ്ഞുവെന്നുവരുമ്പോൾ, അത് നബിﷺയുടെ പ്രവാചകത്വത്തിന് ഉപോൽബലമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിരിക്കേണ്ടതും, നബിﷺയുടെ കാലത്ത് തന്നെ സംഭവിച്ചിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. നേരെമറിച്ച് ക്വിയാമത്തുനാളിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ് അതെങ്കിൽ, അവിടെ ജാലത്തിന്റെ ആരോപണത്തിന് എന്താണ് സ്ഥാനമുള്ളത്?! ആലോചിച്ചു നോക്കുക.

പൗരാണിക തത്വശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് ആകാശ മണ്ഡലത്തിൽ പൊട്ടോ പിളർപ്പോ ഉണ്ടാവാനോ, വല്ലതും കൂടിച്ചേരുവാനോ (الخرف والإلتئام) പാടില്ല എന്നായിരുന്നു. ആധുനിക ശാസ്ത്രം ആ വാദം തെറ്റാണെന്ന് തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കയാണ്. സൂര്യചന്ദ്ര നക്ഷത്രാദി ഗോളങ്ങളിൽനിന്ന് ചില അംശങ്ങൾ പുറത്തുപോകലും, ചില ഗോളങ്ങളിൽനിന്നുള്ള അംശങ്ങൾ മറ്റുചിലതിൽ ചെന്ന് പതിക്കലും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി ഇന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വേണ്ടാ, അടുത്തകാലത്ത് മനുഷ്യൻ ചന്ദ്രനിൽ ചെന്ന് ഇവിടുത്തെ പാറക്കഷ്ണം ഭൂമിയിൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. ചന്ദ്രഗോളത്തിൽ വമ്പിച്ച ഉൽക്കകൾ പതിച്ചതിന്റെ ആഘാതങ്ങളെപ്പറ്റി ചന്ദ്രഗോളസഞ്ചാരികളും, ആഗോളനിരീക്ഷകൻമാരും സദാ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. ഈ ഭൂമിയും, ചന്ദ്രനുമെല്ലാം സൂര്യനിൽനിന്ന് തെറ്റിത്തെറിച്ച ചില കഷ്ണങ്ങളാണെന്നുപോലും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വാദിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ചന്ദ്രനിൽ ഒരു പിളർപ്പോ, പിളർപ്പി

നുശേഷം ഒരു കൂടിച്ചേരലോ ഉണ്ടായേക്കുന്നതിന്റെ സാധ്യത ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്കിടയിൽ ഒരു തർക്കവിഷയമല്ല. ഇതിന് വ്യക്തമായ മറുപടി പറയുവാൻ ശാസ്ത്രതത്വങ്ങളെക്കാൾ കഴിവ് ചരിത്രസത്യങ്ങൾക്കാണുള്ളത്. അതാണ് ഈ ക്വുർആൻ വചനവും, മേൽ സൂചിപ്പിച്ച അനേകം ഹദീഥുകളും നമുക്ക് കാട്ടിത്തരുന്നതും.

ചന്ദ്രൻ പിളർന്ന സംഭവത്തെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി ഇമാം ബുഖാരീ (റ) പല ഹദീഥുകളും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ വിവരണത്തിൽ, ഈ സംഭവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ സംശയങ്ങൾ സന്ദർഭോചിതം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ബുഖാരിയുടെ വ്യാഖ്യാതാവായ ഇമാം അസ്ക്വലാനീ അവക്ക് മറുപടി കൊടുത്തുകാണാം. അക്കൂട്ടത്തിൽ ചന്ദ്രൻ പിളർന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ധ്യായത്തി(باب إنشقاق القمر)ൽ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയുടെ ചുരുക്കം ഇവിടെ അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: തത്വശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരിൽ ഭൂരിഭാഗം ആളുകൾ ചന്ദ്രൻ പിളർന്നതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണ്. ആകാശത്തിൽനിന്ന് വല്ലതും പൊട്ടിപ്പോരുകയോ അതിൽ വല്ലതും കൂടിച്ചേരുകയോ ഇല്ലെന്ന തത്വത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് അവരുടെ നിഷേധം. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, മിഅ്റാജിന്റെ സംഭവത്തിൽ നബിﷺക്ക് ആകാശമാർഗങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടതും, ക്വിയാമത്തുനാളിൽ സൂര്യന്റെ നില തെറ്റുന്നതും പോലെയുള്ള സംഭവങ്ങളെല്ലാം അവർ നിഷേധിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ അവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ ആദ്യമായി അവരോട് വിവാദം നടത്തേണ്ടത് ഇസ്ലാമിന്റെ സ്വീകാര്യതയെക്കുറിച്ചാകുന്നു. (പ്രസ്തുത നിഷേധത്തെക്കുറിച്ചല്ല) * പിന്നീട് ഇത്തരം സംഗതികളെ നിഷേധിക്കുന്ന മുസ്ലിംകളോടെന്നപോലെ അവരോടും സംസാരിക്കാം. ഇത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ ചിലത് സമ്മതിക്കുകയും, ചിലത് സമ്മതിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ മുസ്ലിമിന് പാടില്ല. ക്വിയാമത്തുനാളിൽ ആകാശത്തിൽ തകർച്ചയും വളർച്ചയും (അഥവാ സ്ഥിതി മാറ്റങ്ങൾ) ഉണ്ടാകാമെന്ന് ഇവർ സമ്മതിക്കുമെങ്കിൽ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ പ്രവാചകന്റെ പ്രവാചകത്വത്തിന് തെളിവായ ഒരു അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തം എന്ന നിലക്ക് അത് സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. മുൻകഴിഞ്ഞ മഹാന്മാർ തന്നെ ഇക്കൂട്ടർക്ക് മറുപടി നൽകിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അബൂഇസ്ഹാക് സജ്ജാദ് (റ) പറയുന്നു: മതവിരോധികളെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് ബിദ്അത്തിന്റെ കക്ഷിക്കാരായ (നൂതനവാദക്കാരായ) ചിലരും ചന്ദ്രൻ പിളർന്നതിനെ നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ബുദ്ധി അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. കാരണം, ക്വിയാമത്തുനാളിൽ സൂര്യനെയും ചന്ദ്ര

(*) ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു തത്വമാണ് അസ്ക്വലാനീ (റ) ഈ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അടിസ്ഥാനപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ യോജിക്കുന്നവരോടും അല്ലാത്തവരോടും, ഇസ്ലാമിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരോടും അല്ലാത്തവരോടും വിവാദങ്ങൾ നടത്തേണ്ടുന്ന വിഷയത്തിലും, സ്വഭാവത്തിലും വ്യത്യാസമുണ്ടെന്ന് സാരം.

നെയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്ന അല്ലാഹുവിന് അതിനെ പിളർക്കുകയും ചെയ്യാം. അതവന്റെ സൃഷ്ടിയാണല്ലോ. അവന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ അവന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ അവന് പ്രവർത്തിക്കാവുന്നതാകുന്നു. (هـ فتح الباري)

ചന്ദ്രൻ പിളർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ലോകപ്രസിദ്ധമാകേണ്ടതാണല്ലോ എന്ന് നിഷേധികളിൽ ചിലർ വാദിക്കാറുണ്ട്. രാത്രിയാണത് സംഭവിച്ചത്. ജനങ്ങൾ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരിക്കുമല്ലോ. ആ സംഭവ സമയത്ത് ഉറങ്ങാതെ ആകാശത്തേക്ക് നോക്കിയവർക്ക് മാത്രമേ അത് കാണുവാൻ സാധ്യമാകൂ എന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ദൃഷ്ടാന്തം ആവശ്യപ്പെട്ടവർ മാത്രമേ കല്പിച്ചുകൂടി അതിന് തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുകയുമുള്ളൂ. ചന്ദ്രഗ്രഹണം ഉണ്ടാകുന്നത് എല്ലാവരും കാണുകയോ അറിയുകയോ ചെയ്യാറില്ലല്ലോ. അതേ സമയത്ത് ഒരു നാട്ടിൽ ദൃശ്യമായ ഗ്രഹണം വേറൊരു നാട്ടുകാർക്ക് ദൃശ്യമല്ലാത്തതുമായിരിക്കും. ഇതുപോലെത്തന്നെ ചന്ദ്രപ്പിറവിയും. ഒരു രാജ്യത്ത് ചന്ദ്രപ്പിറവി കാണുമ്പോൾ മറ്റൊരു രാജ്യത്ത് അത് കാണാതിരിക്കുക സാധാരണമാണല്ലോ. നേരം പുലരുവോളം അന്നത്തെ രാത്രി ആകാശം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ ആ സംഭവം ഉണ്ടായതായി താൻ കണ്ടിട്ടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞതായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മരുഭൂമികളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന യാത്രക്കാരാണ് താരതമ്യേന ആ സംഭവം കാണുവാൻ കൂടുതൽ സാധ്യതയുള്ളത്. ഇങ്ങനെയുള്ള പലതും തങ്ങൾ അത് കണ്ടതായി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയുണ്ടായ വിവരം അബൂദാവൂദ് (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഹദീഥിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ബൈഹക്വീ (റ)യുടെ നിവേദനത്തിൽ, എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും വന്ന സഞ്ചാരികളോടും ക്വുറൈശികൾ അന്വേഷിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, അവരെല്ലാം അത് കണ്ടുവെന്നു മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്നും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ചുരുക്കത്തിൽ ചന്ദ്രൻ പിളർന്ന സംഭവം പരക്കെ അറിയാതിരിക്കുവാൻ പല കാരണങ്ങളും ഉണ്ടാവും. എന്നി, കുറെയെല്ലാം ആളുകൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് കണ്ടിരുന്നാൽ പോലും, മുസ്‌ലിംകൾ പിന്നീട് തങ്ങളുടെ ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തി സൂക്ഷിച്ചുവന്നതുപോലെ, മറ്റൊരു കൂട്ടരും അക്കാലത്ത് തങ്ങളുടെ സംഭവങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തി സൂക്ഷിച്ചുപോന്നിരുന്നില്ലെന്ന വസ്തുതയും പ്രസ്താവ്യമാണ്. നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ സത്യതക്ക് ഏറ്റവും വലിയ തെളിവായി കാലാവസാനത്തോളം നിലനിൽക്കുന്ന മഹാ ദൃഷ്ടാന്തം ക്വുർആൻ തന്നെ. എങ്കിലും, മറ്റ് പല അസാധാരണ സംഭവങ്ങളും തിരുമേനിയുടെ കൈക്ക് വെളിപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന പരമാർത്ഥം ചരിത്രസത്യങ്ങളുടെ നേരെ പാടെ കണ്ണടച്ചേക്കുന്ന കുബുദ്ധികൾക്കല്ലാതെ ആർക്കും നിഷേധിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അവയിൽ ഒന്നും തന്നെ, മുഴുവൻ മുസ്‌ലിംകളും കണ്ടതോ, എല്ലാ സമുദായക്കാരും കാണത്തക്കവണ്ണം ചിരകാലം നീണ്ടുനിന്നതോ ആയി ഒന്നുമില്ല. ആയിരിക്കാവുന്നതുമല്ല. കാരണം, മുൻപ്രവാചകൻമാരുടെ സമുദായങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക കാലക്കാരും ദേശക്കാരുമായിരുന്നു. നബി ﷺ യുടെ സമുദായത്തിന്റെ

സ്ഥിതി അതല്ല. ഈ സമുദായം ലോകാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കുന്നതും, അവിടുത്തെ പ്രബോധനം ഭൂലോകജനതക്ക് ആകമാനം ബാധകമായതുമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് നബിﷺയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ദൃഷ്ടാന്തം ഖുർആൻ ആയതും.

മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ– അല്ലാമാ ശൗകാനീ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ– അല്ലാഹുവിന്റെ കിതാബിൽ ചന്ദ്രൻ പിളർന്നുവെന്ന് കാണുന്നു. അഥവാ പിന്നീട് പിളരും എന്നല്ല അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഹദീഥുകൾ പരിശോധിച്ചാലും അത് സംശയാതീതമായി തെളിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മുസ്‌ലിം പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിലാകട്ടെ, അതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായവുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, തൽപരകക്ഷികളുടെ അഭിപ്രായത്തിനോ, അവരുടേതായ വ്യാഖ്യാനത്തിനോ നാം ഒട്ടും വില കൽപിക്കേണ്ടതില്ല. മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന് പുറമെ വേറെയും ചില്ലറ കുതർക്കങ്ങൾ അവർ ഉന്നയിക്കാറുണ്ട്. അവക്കെല്ലാം പല മഹാന്മാരും തക്കതായ മറുപടി നൽകിക്കഴിഞ്ഞതാണ്. അതെല്ലാം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ച് ദീർഘിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേക പ്രയോജനമൊന്നും കാണുന്നില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَلَقَدْ جَآءَهُم مِّنَ ٱلْأَنۢبَآءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾

﴾4﴿ (നിഷേധത്തിൽ നിന്ന്) വിട്ടുമാറി നിൽക്കത്തക്ക വൃത്താന്തങ്ങൾ തീർച്ചയായും അവർക്ക് വന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

حِكْمَةٌۢ بَـٰلِغَةٌ ۖ فَمَا تُغْنِ ٱلنُّذُرُ ﴿٥﴾

﴾5﴿ തികഞ്ഞ (പരിപൂർണമായ) വിജ്ഞാനം! എന്നിട്ടും താക്കീതുകൾ പര്യാപ്തമാകുന്നില്ല!

﴾4﴿ وَلَقَدْ جَآءَهُم തീർച്ചയായും അവർക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട് مِّنَ ٱلْأَنۢبَآءِ വൃത്താന്തങ്ങളിൽനിന്ന് مَا യാതൊന്ന് (ഒരളവ്) فِيهِ അതിലുണ്ട് (ഉണ്ടാവത്തക്ക) مُزْدَجَر വിലകി നിൽക്കൽ, വിരമിക്കാവുന്നത്, വിട്ടുമാറൽ ﴾5﴿ حِكْمَة വിജ്ഞാനം, തത്വം بَـٰلِغَة തികഞ്ഞ (പൂർണമായ) فَمَا تُغْنِ എന്നിട്ട് പര്യാപ്തമാകുന്നില്ല (ഫലപ്പെടുന്നില്ല) ٱلنُّذُرُ താക്കീതുകൾ, താക്കീതുകാർ

കാര്യങ്ങൾ സ്വയം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് സത്യനിഷേധത്തിൽനിന്ന് പിൻവാങ്ങുവാൻ മതിയായത്ര ചരിത്ര പാഠങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും അവർക്ക് കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഖുർആനാകട്ടെ, അങ്ങേഅറ്റം പരിപൂർണമായ തികഞ്ഞ വിജ്ഞാനവും. ഇതെല്ലാമായിട്ടും അവർക്ക് താക്കീതുകൾ ഫലപ്പെടാതെയാണിരിക്കുന്നത് എന്ന് സാരം.

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ ۘ يَوْمَ يَدْعُ ٱلدَّاعِ إِلَىٰ شَىْءٍ نُّكُرٍ ﴿٦﴾

﴾6﴿ ആകയാൽ (നബിയേ) അവരിൽനിന്ന് നീ വിട്ടുമാറിക്കൊള്ളുക. അനിഷ്ടകരമായ ഒരു (ഗൗരവപ്പെട്ട) കാര്യത്തിലേക്ക് വിളിക്കുന്ന ആൾ വിളിക്കുന്ന ദിവസം,-

خُشَّعًا أَبْصَـٰرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ ٱلْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ﴿٧﴾

﴾7﴿ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ (പേടിച്ച്) വിനയപ്പെട്ടവരായ നിലയിൽ, ചിന്നിപ്പരന്ന വെട്ടുകിളികളെന്നോണം ശവക്കുഴി [ഖബ്റു]കളിൽ നിന്നും അവർ പുറത്തു വരുന്നതാണ്;-

مُّهْطِعِينَ إِلَى ٱلدَّاعِ ۖ يَقُولُ ٱلْكَـٰفِرُونَ هَـٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾

﴾8﴿ വിളിക്കുന്ന ആളിലേക്ക് (കഴുത്തുനീട്ടി) ധൃതിപ്പെട്ടവരായുംകൊണ്ട്, അവിശ്വാസികൾ പറയും: ഇത് ഞെരുക്കമേറിയ ഒരു ദിവസമാകുന്നു എന്ന്!

﴾6﴿ فَتَوَلَّ അതിനാൽ വിട്ടു (മാറി, തിരിഞ്ഞു) പോകുക عَنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്, അവരെ വിട്ട് يَوْمَ يَدْعُ വിളിക്കുന്ന ദിവസം ٱلدَّاعِ വിളിക്കുന്ന (ക്ഷണിക്കുന്ന)വൻ إِلَىٰ شَىْءٍ ഒരു വസ്തുവി(കാര്യത്തി)ലേക്ക് نُّكُرٍ അനിഷ്ടകരമായ, അനാശാസ്യമായ, വെറുപ്പായ (കടുത്ത) ﴾7﴿ خُشَّعًا വിനയപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, ഭക്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ട് أَبْصَـٰرُهُمْ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ يَخْرُجُونَ അവർ പുറത്തുവരും مِنَ ٱلْأَجْدَاثِ ഖബ്റു (ശവക്കുഴി)കളിൽനിന്ന് كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ അവർ ജറാദു (വെട്ടുകിളി)കളെന്നപോലെ مُّنتَشِرٌ ചിന്നിപ്പരന്ന, നിരന്ന ﴾8﴿ مُّهْطِعِينَ (കഴുത്തുനീട്ടി) ധൃതിപ്പെട്ടവരായിട്ട് إِلَى ٱلدَّاعِ വിളിക്കുന്നവനിലേക്ക് يَقُولُ ٱلْكَـٰفِرُونَ അവിശ്വാസികൾ പറയും هَـٰذَا يَوْمٌ ഇതൊരു ദിവസമാണ് عَسِرٌ ഞെരുക്കപ്പെട്ട, പ്രയാസകരമായ, അസഹ്യമായ

ഖിയാമത്തുനാളിൽ എല്ലാവരെയും പുനർജീവിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വിളി- അഥവാ രണ്ടാമത്തെ കാഹളം ഊത്ത്- ഉണ്ടാകുന്നു. ആ അവസരത്തിൽ എല്ലാവരും ആ വിളിയെ ലാക്കാക്കി വളരെ ദ്രുതഗതിയിൽ വമ്പിച്ച വെട്ടുകിളിക്കൂട്ടം കണക്കെ ഖബ്റുകളിൽ നിന്ന് വിചാരണനിലയത്തിലേക്ക് എഴുന്നേറ്റ് ചെല്ലുന്നതാകുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടിട്ടോ, തത്വങ്ങളും വിജ്ഞാനങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടോ, താക്കീതുകൾ കേട്ടിട്ടോ ഒന്നും തന്നെ നിഷേധത്തിൽ നിന്ന് പിൻമാറാത്ത ആ

അവിശ്വാസികളെ ആ ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ഗൗരവപൂർവ്വം ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. ഇവരെപ്പോലെ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചു നിന്ന മുൻസമുദായങ്ങളുടെ പര്യവസാനങ്ങളെപ്പറ്റി തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:-

۞ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا۟ عَبْدَنَا وَقَالُوا۟ مَجْنُونٌ وَٱزْدُجِرَ ﴿٩﴾

﴾9﴿ നൂഹിന്റെ ജനത ഇവരുടെ മുമ്പ് വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായി; അങ്ങനെ, അവർ നമ്മുടെ അടിയാനെ വ്യാജമാക്കുകയും, ഭ്രാന്തൻ എന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം വിലക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

﴾9﴿ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ അവരുടെ മുമ്പ്വ്യാജമാക്കി قَوْمُ نُوحٍ നൂഹിന്റെ ജനത فَكَذَّبُوا എന്നിട്ടവർ വ്യാജമാക്കി عَبْدَنَا നമ്മുടെ അടിയാനെ وَقَالُوا۟ അവർ പറയുകയും ചെയ്തു مَجْنُون ഭ്രാന്തൻ എന്ന് وَٱزْدُجِرَ അദ്ദേഹം വിലക്ക(ആക്ഷേപിക്ക, മുടക്ക) പ്പെടുകയും ചെയ്തു, ആട്ടപ്പെട്ടു

നൂഹ് നബി (അ)യെ തന്റെ പ്രബോധനകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സമ്മതിക്കാതെ അവർ അക്രമവും ഭീഷണിയും പ്രയോഗിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു എന്ന് സാരം.

فَدَعَا رَبَّهُۥٓ أَنِّى مَغْلُوبٌ فَٱنتَصِرْ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ അപ്പോൾ, അദ്ദേഹം തന്റെ റബ്ബിനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു): ഞാൻ പരാജിതനാണ്, ആകയാൽ നീ രക്ഷാനടപടിയെടുക്കണമേ എന്ന്!

فَفَتَحْنَآ أَبْوَٰبَ ٱلسَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ ﴿١١﴾

﴾11﴿ അങ്ങനെ, കുത്തിച്ചൊരിയുന്ന ഒരു (മഴ) വെള്ളം കൊണ്ട് ആകാശത്തിന്റെ കവാടങ്ങളെ നാം തുറന്നു(വിട്ടു).

وَفَجَّرْنَا ٱلْأَرْضَ عُيُونًا فَٱلْتَقَى ٱلْمَآءُ عَلَىٰٓ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾

﴾12﴿ ഭൂമിയെ നാം ഉറവുകൾ പൊട്ടിഒഴുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട്, നിർണയം ചെയ്യപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞ ഒരു കാര്യത്തിൽ (ആ) വെള്ളം കൂട്ടിമുട്ടി.

وَحَمَلْنَٰهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَٰحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٣﴾

﴾13﴿ പലകകളും ആണികളുമുള്ള ഒന്നിന്മേൽ [കപ്പലിൽ] അദ്ദേഹത്തെ നാം വഹി(ച്ചു രക്ഷി)ക്കുകയും ചെയ്തു.

تَجۡرِى بِأَعۡيُنِنَا جَزَآءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾

《14》 അത് [ആ കപ്പൽ] നമ്മുടെ കൺമുമ്പിൽ [പ്രത്യേക പരിഗണനയിലായി] സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു. യാതൊരുവനോട് നന്ദികേട് (അഥവാ അവിശ്വാസം) കാണിക്കപ്പെട്ടുവോ അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള പ്രതിഫലമായിട്ടത്രെ (അങ്ങനെ ചെയ്തത്).

《10》 فَدَعَا അപ്പോഴദ്ദേഹം വിളിച്ചു رَبَّهُۥٓ തന്റെ റബ്ബിനെ أَنِّى مَغۡلُوبٌ ഞാൻ പരാജിതനാണ് (ജയിക്കപ്പെട്ടവനാണ്) എന്ന് فَٱنتَصِرۡ ആകയാൽ നീ രക്ഷാ (പ്രതികാര) നടപടി എടുക്കണേ **《11》** فَفَتَحۡنَآ അങ്ങനെ (അതിനാൽ) നാം തുറന്ന് أَبۡوَٰبَ ٱلسَّمَآءِ ആകാശവാതിലു (കവാടം)കളെ بِمَآءٍ ഒരു വെള്ളം (ജലം) മുഖേന مُّنۡهَمِرٍ കുത്തിച്ചൊരിയുന്ന **《12》** وَفَجَّرۡنَا നാം പൊട്ടി ഒഴുക്കുക (കീറുക)യും ചെയ്തു ٱلۡأَرۡضَ ഭൂമിയെ عُيُونًا ഉറവുകളാൽ فَٱلۡتَقَى അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) കൂട്ടിമുട്ടി (ഒരുമിച്ചു കൂടി) ٱلۡمَآءُ വെള്ളം عَلَىٰٓ أَمۡرٍ ഒരു കാര്യത്താൽ, കാര്യത്തിൻമേൽ قَدۡ قُدِرَ നിർണയിക്ക(കണക്കാക്ക)പ്പെട്ടിട്ടുള്ള **《13》** وَحَمَلۡنَٰهُ അദ്ദേഹത്തെ നാം വഹിക്കുക (കയറുക)യും ചെയ്തു عَلَىٰ ذَاتِ أَلۡوَٰحٍ പലകകളുള്ളതിൻമേൽ وَدُسُرٍ ആണി(കുറ്റി)കളും **《14》** تَجۡرِى അത് സഞ്ചരിക്കും, നടന്നിരുന്നു بِأَعۡيُنِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ, കൺമുമ്പിൽ, കാഴ്ചയിൽ جَزَآءً പ്രതിഫല (പ്രതികാര)മായിട്ട് لِّمَن യാതൊരുവനുവേണ്ടിയുള്ള كَانَ كُفِرَ അദ്ദേഹത്തോട് നന്ദികേട് കാണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു, അവിശ്വസിക്ക(നിഷേധിക്ക)പ്പെട്ടിരുന്നു

പൊറുതിമുട്ടിയപ്പോൾ നൂഹ് നബി (അ) അല്ലാഹുവിനോട് രക്ഷക്കായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്ന് ആകാശത്തുനിന്ന് അതിശക്തമായ മഴ വർഷിക്കുകയും, ഭൂമിയിൽനിന്ന് വമ്പിച്ചതോതിൽ ഉറവ്പൊടിയുകയും ഉണ്ടായി. അങ്ങനെ ജലപ്രളയം സംഭവിക്കുകയും, അല്ലാഹു മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ച് കണക്കാക്കി വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യത്തിൽ– അതെ, ആ ജനതയുടെ ഉൻമൂലനാശത്തിൽ– അത് കലാശിക്കുകയും ചെയ്തു. അതേ സമയത്ത് ധാരാളം പലകകളും ആണികളും കൂട്ടിച്ചേർത്തുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു കപ്പലിൽ കയറ്റി നൂഹ് നബി (അ)യെയും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരെയും അല്ലാഹു രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, നൂഹ് നബി (അ)യോട് ആ ജനതകാണിച്ച നന്ദികേടിന്റെയും, നിഷേധത്തിന്റെയും പ്രതികാരമാകുന്ന കടുത്ത ശിക്ഷ അവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകി എന്ന് സാരം.

കപ്പലിനെപ്പറ്റി മനുഷ്യവർഗത്തിന് ഒട്ടും പരിചയമില്ലാതിരുന്ന കാലം. ഇരുമ്പ്കൊണ്ട് മനുഷ്യൻ ഉപകരണങ്ങൾ നിർമിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്തകാലം. അപ്പോൾ, ആ കപ്പൽ നിർമാണത്തിനുള്ള എല്ലാ ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങളും അല്ലാ

ഹുവിൽ നിന്നുതന്നെ നൂഹ് നബി (അ)ക്ക് ലഭിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അത് ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അനേകം പലകകളും ആണികളും കൂട്ടിഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നൂഹ് (അ) പണിതീർത്തതായിരുന്നു മനുഷ്യ ചരിത്രത്തിൽ ഒന്നാമത്തേതും, ലോകചരിത്രത്തിൽ അതിപ്രാധാന്യമുള്ളതുമായ ആ കപ്പൽ. പലകകളും ആണികളുമുള്ളത് (ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ) എന്ന വാക്ക് അതാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ കപ്പലിന്റെ ആകൃതി, അതിന്റെ നിർമാണത്തിന് അല്ലാഹു നൽകിയ വിശദ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എന്നിവയെപ്പറ്റി തൗറാത്തിൽ വളരെയധികം വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

وَلَقَد تَّرَكْنَٰهَآ ءَايَةً فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿١٥﴾

﴾15﴿ തീർച്ചയായും നാം അതിനെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി അവശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, (മനസ്സിരുത്തി) ഓർമിക്കുന്നവരായി വല്ലവരുമുണ്ടോ?!

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ അപ്പോൾ, എന്റെ ശിക്ഷയും, എന്റെ താക്കീതുകളും എങ്ങനെയായിത്തീർന്നു?! (ആലോചിച്ചു നോക്കുക!)

﴾15﴿ وَلَقَد تَّرَكْنَٰهَآ തീർച്ചയായും നാം അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചുവെച്ചു, അവശേഷിപ്പിച്ചു ءَايَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി فَهَلْ എന്നാൽ ഉണ്ടോ مِن مُّدَّكِرٍ വല്ല ഉറ്റാലോചിക്കുന്നവനും, ഓർമിക്കുന്നവരായി (വല്ലവരും) ﴾16﴿ فَكَيْفَ كَانَ അപ്പോൾ എങ്ങനെയായി عَذَابِى എന്റെ ശിക്ഷ وَنُذُرِ എന്റെ താക്കീതുകളും

ലോകപ്രസിദ്ധമായ ആ കപ്പലിന്റെ നിർമാണം, അത് മുഖേന നൂഹ് നബി (അ)യെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും അല്ലാഹു ജലപ്രളയത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തിയത്, അവിശ്വാസികൾ മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് ഇവയിലെല്ലാം തന്നെ, ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ദൃഷ്ടാന്തവും പാഠവുമുണ്ട് എന്ന് വ്യക്തമാണ്. ആ കപ്പലിന്റെ അവശിഷ്ടം ഇന്നും ശേഷിക്കുന്നുണ്ടെന്ന നിഗമനത്തിൽ പല ചരിത്ര നിരീക്ഷക സംഘങ്ങളും അന്വേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ചില പുരാവസ്തു ഗവേഷകൻമാർ അല്പവർഷങ്ങൾക്ക്മുമ്പ് അറാറത്ത് * പർവ്വതത്തിന്റെ ചരുവിൽ 14,000 അടി ഉയരത്തിൽവെച്ച് ആ കപ്പലിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളാണെന്ന്

** 1 -ാം ഭൂപടത്തിൽ നോക്കുക.*

സംശയിക്കപ്പെടുന്ന വളരെ പഴക്കംചെന്ന മരത്തടികൾ കണ്ടെത്തിയതും,* നൂഹ് നബി (അ)യുടെ രാജ്യമായ ബാബിലോണിയയിൽ ഉണ്ടായ ആ ജലപ്രളയത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ അടുത്ത കാലത്ത് ചില ചരിത്രനിരീക്ഷകൻമാർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതും ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ഈ സമുദായത്തിന്റെ ആദ്യകാലത്തുള്ളവർക്ക് ആ കപ്പലിന്റെ അവശിഷ്ടം കാണുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് ഖത്താദഃ (റ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണീയമത്രെ.

وَلَقَدۡ يَسَّرۡنَا ٱلۡقُرۡءَانَ لِلذِّكۡرِ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ﴿١٧﴾

《17》 തീർച്ചയായും, ഓർമി(ച്ചു മനസ്സിലാ)ക്കുവാൻ വേണ്ടി ക്വുർആനെ നാം എളുപ്പമാക്കി (സൗകര്യപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഓർമി(ച്ചു മനസ്സിലാ)ക്കുന്നവരായി വല്ലവരും ഉണ്ടോ?!

《17》 وَلَقَدۡ يَسَّرۡنَا തീർച്ചയായും നാം എളുപ്പമാക്കി (സൗകര്യമാക്കി)യിട്ടുണ്ട് ٱلۡقُرۡءَانَ ക്വുർആനെ لِلذِّكۡرِ സ്മരിക്കുവാൻ, ഓർമിക്കുന്നതിന്, ചിന്തിക്കുവാൻ, ഉപദേശത്തിന് فَهَلۡ അപ്പോൾ ഉണ്ടോ مِن مُّدَّكِرٖ ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന (ഓർമിക്കുന്ന -ഉപദേശം ഫലിക്കുന്ന) വല്ലവരും

ഒരു പ്രത്യേക താല്പര്യമോ ആശയമോ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ടല്ലാതെ, സത്യാന്വേഷണബുദ്ധിയോടും ഉറ്റാലോചനയോടുംകൂടി ക്വുർആനെ സമീപിക്കുന്നവർക്ക് അത് ഗ്രഹിക്കുവാനും ഓർമിക്കുവാനും വേണ്ടത്ര ഉപദേശങ്ങൾ, പാഠങ്ങൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ ഉപാധികളോടുംകൂടിയാണ് അല്ലാഹു അതിനെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിന് തയ്യാറുള്ളവർ ആരുണ്ട്? ഉള്ളവർ അതിനെ ആ നിലക്ക് സമീപിക്കട്ടെ. നിശ്ചയമായും അവർക്കത് തികച്ചും ഫലപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. കെട്ടിക്കുടുക്കുകളോ, ബുദ്ധിക്ക് ദഹിക്കാത്തതോ, ഗ്രഹിക്കുവാൻ പറ്റാത്തതോ ഒന്നുംതന്നെ അതിലില്ല എന്ന് സാരം. പരസഹായം കൂടാതെ ക്വുർആന്റെ അർത്ഥവും ആശയവും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാത്രമല്ല, പരസഹായത്തോടെ ക്വുർആനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നവർക്ക് ഈ പരമാർത്ഥം അനുഭവത്തിൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു. إن شاء الله

ചിലർ ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ, അല്പസ്വല്പമായ അറബിഭാഷാ പരിചയം സിദ്ധിക്കുമ്പോഴും ക്വുർആന്റെ അർത്ഥവും ആശയവും വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും എന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ല. വാസ്തവം പറയുകയാ

** 4-9-62 ചന്ദ്രികാ പത്രത്തിലെ ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽനിന്ന്.*

ണെങ്കിൽ, ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഗുണകാംക്ഷികളായി വേഷംകെട്ടിക്കൊണ്ട് ഖുർആനെ വിമർശിക്കുവാനും അതിൽ ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുവാനും മിനക്കെടാറുള്ള ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നിമിത്തം മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ആപത്തുകളിൽ ഒട്ടും കുറവല്ലാത്ത ആപത്തുകൾ ഈ അരമുറിയരായ അറബികൾ ഖുർആൻ കൈകാര്യം നടത്തുന്നതുകൊണ്ടും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യഥാവിധി ഖുർആൻ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആവശ്യമായ സാങ്കേതിക വിജ്ഞാനങ്ങൾ പലതുണ്ട്. (ഇതിനെപ്പറ്റി മുഖവുരയിൽ നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.) അവയെല്ലാം കരസ്ഥമായിരുന്നാൽ തന്നെയും, തുറന്ന ഹൃദയവും സത്യദീക്ഷയുമില്ലാത്ത പക്ഷം, ഖുർആന്റെ മഹത്വം കണ്ടെത്തുവാനോ, അതിലെ വിജ്ഞാനമാധുര്യം ആസ്വദിക്കുവാനോ കഴിയുന്നതല്ല.

ഖുർആന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ, ഉപമകൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ആദിയായവയെപ്പറ്റി ശരിക്കും ആലോചിച്ച് ചിന്തിക്കുന്ന സത്യാന്വേഷികൾക്ക് അതിന്റെ സന്ദേശങ്ങളും തത്വങ്ങളും ഗ്രഹിക്കുവാനും മനസ്സിലാക്കുവാനും പ്രയാസമില്ല എന്ന വസ്തുത നൂഹ് നബി (അ)യുടെ സമുദായത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൂടാതെ, ആദ്ഗോത്രത്തെക്കുറിച്ചും, ഥമൂദ്ഗോത്രത്തെക്കുറിച്ചും, ലൂത്ത് നബി (അ)യുടെ ജനതയെക്കുറിച്ചും സംസാരിച്ചശേഷം വീണ്ടും വീണ്ടും ഈ പ്രസ്താവന ആവർത്തിച്ചുംകാണാം. അപ്പോൾ ഇങ്ങനെയുള്ള ഗുണപാഠങ്ങളെ മനസ്സിരുത്തുന്നത് ഖുർആന്റെ സന്ദേശങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്നതാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ. അല്ലാഹു നമുക്ക് തൗഫീക് നൽകട്ടെ ആമീൻ.

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ ആദ് (ഗോത്രം) വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ട് എന്റെ ശിക്ഷയും എന്റെ താക്കീതുകളും എങ്ങനെയായിത്തീർന്നു?! (നോക്കുക:)

إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِى يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ നാം അവരുടെമേൽ, (മുറിഞ്ഞുപോകാതെ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു ദുഃശ്ശകുന ദിവസത്തിൽ (ശരശരെയുള്ള) ഉഗ്രമായ ഒരു കാറ്റിനെ അയച്ചു;-

تَنزِعُ ٱلنَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنقَعِرٍ ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ അത് മനുഷ്യരെ പറിച്ചെറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു; അവർ കടപുഴങ്ങിവീണ ഈത്തമരത്തിന്റെ മുരടുകളെന്നോണമായിരുന്നു (നിലംപതിച്ചിരുന്നത്).

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٢١﴾

﴿21﴾. അപ്പോൾ എന്റെ ശിക്ഷയും, എന്റെ താക്കീതുകളും എങ്ങനെയായിത്തീർന്നു?! അത് കുറിക്ക് കൊള്ളുക തന്നെ ചെയ്തു!

﴿18﴾ كَذَّبَتْ عَادٌ ആദു വ്യാജമാക്കി فَكَيْفَ كَانَ എന്നിട്ട് എങ്ങനെ ഉണ്ടായി, ആയി عَذَابِي എന്റെ ശിക്ഷ وَنُذُرِ എന്റെ താക്കീതുകളും ﴿19﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا നിശ്ചയമായും നാം അയച്ചു عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ رِيحًا ഒരു കാറ്റ് صَرْصَرًا ശരശരെയുള്ള, ഉഗ്രമായ فِي يَوْمِ نَحْسٍ ഒരു ദുഃശ്ശകുന ദിവസത്തിൽ مُّسْتَمِرٍّ നിലനിൽക്കുന്ന (മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത) ﴿20﴾ تَنزِعُ അത് നീക്കം ചെയ്യും (പറിച്ചെറിയും) ٱلنَّاسَ മനുഷ്യരെ كَأَنَّهُمْ അവരാകുന്നുവെന്നോണം أَعْجَازُ نَخْلٍ ഈത്തപ്പനയുടെ മുരടുകൾ, കടകൾ مُّنقَعِرٍ പുഴങ്ങിവീണ, കടപുഴകിയ ﴿21﴾ فَكَيْفَ كَانَ അപ്പോൾ എങ്ങനെയായി عَذَابِي എന്റെ ശിക്ഷ وَنُذُرِ എന്റെ താക്കീതുകളും

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٢٢﴾

﴿22﴾ നിശ്ചയമായും, ഓർമി(ച്ചു മനസ്സിലാ)ക്കുവാൻ വേണ്ടി ക്വുർആനെ നാം എളുപ്പമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഓർമി(ച്ചു മനസ്സിലാ)ക്കുന്നവരായി വല്ലവരും ഉണ്ടോ?! [ഉണ്ടെങ്കിൽ മുമ്പോട്ടുവരട്ടെ!]

﴿22﴾ [17 -ാം ആയത്ത് നോക്കുക.]

ഏഴ് രാത്രിയും, എട്ടുപകലും തുടർച്ചയായി അടിച്ചുവീശിയ ആ അത്യുഗ്രമായ കാറ്റിൽ സമുദായം മുഴുവൻ -ഈത്തത്തടികൾ കടപുഴങ്ങി മറിഞ്ഞുവീഴുന്ന പ്രകാരം- അടിയോടെ പിഴുതെറിയപ്പെട്ടു. ഒന്നടങ്കം അതിദാരുണമാംവണ്ണം നാശമടഞ്ഞുപോയി. ഇതിൽപരം വമ്പിച്ച ദുഃശ്ശകുനം മറ്റെന്തുണ്ട്! അതാകട്ടെ, ഇവിടം കൊണ്ടവസാനിക്കുന്നുമില്ല. കാലാകാലം അവശേഷിക്കുന്നതുമാകുന്നു. نَحْس (ദുശ്ശകുനം) സംബന്ധിച്ച് സൂ: ഹാമീം സജദഃ 16 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.